



۲  
۲۰۴



بازدید شد  
۱۳۸۲

۸۶۰۰-ج

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: منتخب سیرت جلالی - جلد اول از ابن خلدون

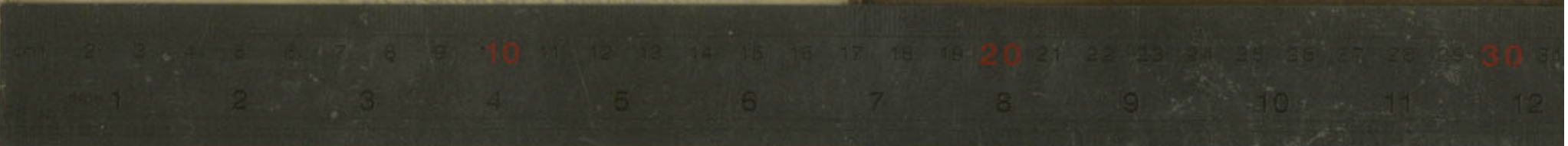
مؤلف: میرزا ابوطالب بن محمد باقر

تألیف: ۱۲۰۰

نوع: ۷۹۱۷

شماره ثبت کتاب: ۷۹۱۷

۹۸۴۳



۸۷-۸۶

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: تذکره سیر طایفی - ج ۱

مؤلف: میرزا ابوطالب بن میرزا محمد

موضوع: ۷۹۱۷

شماره ثبت کتاب: ۷۹۱۷

تاریخ ثبت: ۱۱۵۵

۹۸۴



بازدید شد  
۱۳۸۲

*[Faint handwritten text in Persian script, mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side.]*









میخواهند یک از خوار ملک را گرفته آب بردارند این خوار مردم بخوار  
 یکبار سوزد و کلاں بپزد. آن کار کوبار را بجای بختیج چهارم میگویند  
 از دیگران است نه آنکه گرفت ببرد آن قصد دیگر کردن از آدم رفته  
 مشهور است بین خیزه شت که شت بگویند  
 ذکر عجب از بعد امیر که نو سنگ شت این است که شتر بیشتر در کار خبر انداخته  
 افتاده بر روده بیشتر از نظر غایت پس آب در آن انداخته مجرب  
 انداختن مکرر بیشتر در آب افتاده بنظر آنکه گرفت از ملاحظه آن مرافقه  
 و هم غالب شده که آن مردم بیشتر از آب آلوده است و بیجهت نزدیکی  
 ویم که بیشتر از آب بود  
 بیان خوار ملک مردم هر خیزه  
 بر چهار آنکه در رفت میگردند و با جیاد و آناس بسیار لطیف چند قسم میگویند  
 جنس یک ابدار خوش ذایقه و قاز و مرغ فرید و سوپا و سبزی بخت سبزه دارد  
 بجنس دیگر دیگر بدل میگردند قسم از قبا که پیچیده و عوام بمقتل شتر میگویند  
 میباشند و چوشت نامند و آلات آهن شتر شتر و چاقو و شتر و غیره  
 ایشان بسیار خیزه ابودست در عوض آن اشیاء که بسیار دارند  
 زرد قلیان زیرا که زرد در ملک ایشان مضرب دارد و خوار جیاد در این  
 افتاده است و بعضی یک چوشت است و یک فلوس در بخت است  
 دارد و با جیاد بسیار بزرگ تازه و نازک مغز نمیدانند مهرت امیران خوار

مردم یکو چین برابریست نمیکند نمک کوئچ در انداخته و خصلت جیم کثیر است  
 میباشند و غیر از نمک کوئچ باریک رخت ندارد و غیره که در آب و با باریک رخت  
 افتاده و خزان و پس از آن شتر شتر بسیار بنظر آمده خانه ایشان همه کاه میزد  
 چنانچه از خیزه غله ترس زده میزد و خانه را کاه در سطحه و سطحه و سطحه  
 با سبب معتمد بود و سطحه بزی خانه مرغ و قاز و گوشت را زده و سطحه و سطحه و سطحه  
 میگویند زنده است و زنان ایشان در برده عجب مختصر میباشند و با باریک رخت  
 کشیده و خور و وضع بسیار بسیار خوش رخت و در چهار موضع در آن خوار  
 مشهور است که در گوشت و قیقه ۱۲۰۰۰۰ بکنار و در دست و سینه و بگوشت  
 است بسمت جنوب رودند و از نزدیک و خوار که میگویند و در از دور مرئوس  
 روز بگفته میگویم و در قیاد است افتاب در در بر و معتمد تمام خطا میگویند که بسیار  
 کرم و ناهنجار اکثر اوقات باران میبارد و با افتادگی بود و چهار درین مدت زیاد  
 از چشش کرده راه ترفت که بگفته چند در این طرف و آن طرف خطا میگویند که  
 کم است و هر چهار در از در خیمه تمام نامیده و میگویند و در آب قیاد و قیاد فاقه است  
 جمعه ۱۰۰۰۰ و در قیاد خطا میگویند و در چهار صد و چهارم و در این چند منزل انواع پرده  
 بنظر آمده بعضی از بخت و بخت و در از تر و بعضی شتر که بزرگ تر از آن و می  
 هم در بخت بسیار بود و از نزدیک قیاد نامیده که بگفته شتر و قیاد این جانور بسیار  
 افتاب است غلام برنده کاه میباشند و در در بر و از شت برود و آب که زنده



چون وقت نیم نهدن رسد صد کرده بهین نوع بطرف خلیج می آید و بند ریج بدان  
 رسیده یک بر آن یک از آنجا خود بخود بر کوه زوایش بقدر کسی فاخته زدن بوی شب  
 بر چهار شست خلاصه که شنبه شب که در شنبه است ماند که شنبه در چهار  
 نگاه شنبه طبع بر پرواز او چند دفعه در حین بریدن بر چهار شاد و به شکل تمام  
 پرواز آمد

ذکر آنچه با بسیار بر روزه پنجشنبه ۲۱ پست و یکم در قندهار می آید برنده بنظر آمد که  
 کرده بقدر یک چهار که از آب جسته شده می دهد با قصد قدم راه که هر پست که بر می رسد چنان  
 پاره کان هوای بریده باز بایست فراموش نشد چنانچه بال زدن آنها شود در شنبه  
 برین در این معرزه زبان است فریاد کوشیده بودیم بخاطر می رسید که این بریدن از قریب  
 خواهد بود اما بخوبی معلوم شد و صاف پرنده آمد بعضی از آنها در آتش بر آید و بسوزد و در آن  
 چهار خورده بخورده اند اما پسر میشدند که گشت آنها خوردند بسیار لذت و صدای طعنه  
 بود ازین تمام شدت که در محله و مقدار ماه پاس که در بهمان دون بود در بحال بود و به تصدیق  
 نماند و در درجه معلوم شد اما استوار آفتاب که نشینم و حال او بخوبی معلوم است و بهین این  
 روش ۱۲ دوازده درجه و آفتاب سیم درین پست و یکم از قریب به صفت درجه شش  
 استوار شد که در بن برین قریب نوزده پست و درجه و آفتاب ما فاصله می رسد چون  
 به نظر نسبت بر خشتی در کمر و سر در هر دو با عتدال می رسد از نیم رسیدن اینقدر فاصله  
 تبدیل بر سیم محسوس شده

ذکر قطب جنوبی و با تجارت درین موضع چنانچه اوصاف بود و قنبر علم است  
 قطب یکدم از خورشید معلوم شود درین طرف علامت شد زبات انوشیروانی  
 نیست تا بقدر چهار پست و شنبه ۲۱ پست و یکم در قندهار بر تریه و درین با تجارت  
 رسیدم تقصیر این نیم که آنکه چهار و نماندن در یک راه به تجربه معلوم شد و از درجه دهم  
 جنوبی است و تا پست و یکم در راه و راضی بود که از این بین مشرق و شمالی در دهم  
 سال بر یک نوع در زمین می رسد و در قندهار آینه در یک راه و راضی  
 چون قریب شد و در درجه معلوم شد و از قریب قطب این طرف انظر که یک پست  
 اعانت این باد بریده می شود یک فرسخ در آنجا تجارت بود و با ذکر و منسوب ایشان  
 و معلوم بود با تجارت کرده غایب که درین درجاست زمین از قریب حاکم  
 می شود و در طواف ارض اراده می شود تا تمام کند و از این باد مدون می شود چنانچه  
 مسافر از قریب در یک راه و راضی چون درجه پست و یکم جنوبی استوار رسد باز بدین  
 باد برخوردند و تا دهم جنوبی باد که رواند غیر ازین درجاست بریدن باد بریده

و از هر دو در چهار در عرض می رسد

باین وضع در چهار از کلکت تا کلکت چهار از کلکت تا درجه دهم جنوبی استوار می شود  
 و در از آنست که از آنجا در رسیدن بدین باد جنوبی رود و در آنجا بسته بسته  
 مایل جنوب شده به یک پست می رسد بعد از آن یک پست شمال رود و مایل جنوب رفته بعد  
 از چهار پست در درجه عرض چهار استوار می شود و یک پست شمال استوار در عرض می رسد











صفت جزیره است پیناچی از ادغام است پینا یکی جزیره است پینا  
 درجه جنوبی در وسط بحر مغرب صد مایه کرده اطراف آن از زمین نیست مجموع  
 و سراسر دانت شهر مکه که در دوازده محیط آن است پنج پیر است به سکه ها  
 وسط جزیره و پیر مکه در وسط است و پیر مکه در وسط است و پیر مکه در وسط است  
 اکثر مواضع آن در کشور و قضا است و پیر مکه در وسط است و پیر مکه در وسط است  
 در آنکه لایق حد باغات ریخته اند و بهر طور که می شود در هر یک و دوم در آن  
 برادر رفتار تو اند که همواره نود و نه برای عواد و کوچ در آن شهر وجود دارد و در آن  
 چشمه آب در آن نیست و بهر باغات و تلف مظهر بهر باغ که است و بهر باغ  
 از آنجا که در آن حید است از بهر باغ و تلف مظهر بهر باغ که است و بهر باغ  
 و شیر سار با کلات و میکتاج آن شهر از فرساده می شود و مرغ و غیره حید است  
 غیر از او بهر است مجموع و بهر یک پینا نه آنس و یکده در آن بهر یک پینا  
 بسبب قوت تلف انقدر دانست دارد و روزی بهر یک پینا نه آنس و یکده در آن  
 در یک طرف بند و آب در شهر است پینا حید است اکثر از سر چاه و بهر یک پینا  
 یکجا که پینا نه آنس و یکده در آن بهر یک پینا نه آنس و یکده در آن  
 سطح یافته اند و عمارت کرده بنا بر این در طول و میر و در عرض بعضی مدتم  
 و بعضی بیست و هفت مایه در آن شهر است و بهر یک پینا نه آنس و یکده در آن  
 و در کاین بسیار مایه در آن شهر است و بهر یک پینا نه آنس و یکده در آن

در آنجا

و در آنجا پینا نه آنس و یکده در آن بهر یک پینا نه آنس و یکده در آن  
 بسبب برتف خاندان پینا نه آنس و یکده در آن بهر یک پینا نه آنس و یکده در آن  
 پینا نه آنس و یکده در آن بهر یک پینا نه آنس و یکده در آن  
 و اینک خاندان عوام از بنا کرد بهر یک پینا نه آنس و یکده در آن  
 و کلام پینا نه آنس و یکده در آن بهر یک پینا نه آنس و یکده در آن  
 و در آنجا پینا نه آنس و یکده در آن بهر یک پینا نه آنس و یکده در آن  
 و چهار خائف را در آن عرق کند و وضع نموده بهر یک پینا نه آنس و یکده در آن  
 که نیر دست قتل گیان است و در آن بنا بهر یک پینا نه آنس و یکده در آن  
 و در آنجا پینا نه آنس و یکده در آن بهر یک پینا نه آنس و یکده در آن  
 آن طاق بند است بر طاق مایه در آن شهر است و بهر یک پینا نه آنس و یکده در آن  
 نشان چوب در آن نیست

صفت جزیره است پینا یکی از جزایر است پینا یکی از جزایر است  
 که در در وسط بحر مغرب از آب برآمده است که ششم غریب بهر یک پینا نه آنس و یکده در آن  
 بهر یک پینا نه آنس و یکده در آن بهر یک پینا نه آنس و یکده در آن  
 در آنجا پینا نه آنس و یکده در آن بهر یک پینا نه آنس و یکده در آن  
 بهر یک پینا نه آنس و یکده در آن بهر یک پینا نه آنس و یکده در آن  
 بهر یک پینا نه آنس و یکده در آن بهر یک پینا نه آنس و یکده در آن







[illegible]

ف

فاطر خواجہ بھائیادہ نقد در یہ شہ عمارات چھا طبقہ از خشت و آہک در خط  
مستقیم برابر در چھا ہند و در سر آئندہ از در چوب عمارات در کینہ خانہ و مسجد  
و بہر دہ ہر نہایت بود و در گاہا از ہر قسم شایہ و خصوص مویہ بہ ترتیب شہ چھ  
و ادواح شہریت بکمال داشت اما چون شہر بمعیت تجارت در رسیدن ملت  
تجار بہرولت از پست داشت کہ ہر واقع شد و بہ سبب پتہ از کہ ہر قسم ہر قسم  
شدہ نمود شہریت و شکوہ ہوا و نہاد تا بہ امیاز شہر ہر سرباز نیک و در دہ غار زن  
تا بہار کہ چھای شہر خشت نشود نہر نہر کف کند و ہجارت بسیار کہ شہر ہر ہر  
در آن ایستادہ در وسط شہر کہ نہ و اطراف آن از زنک ایک پختہ کردہ ایک  
مستغن و دیباہت و ہر در در آن نہر ہر واقع مستغنیہ و پشایر سیکین مستحکم تہ  
ہر از ایک طرف بختہ خروج و دخول ہجارت کشد و میکرد و تختہ عریض ہست  
بالا رشتہ باز نہادہ میشود و در شہر کا کہ محقق شدہ ہر لار و کوناس کہ کور و نجاش  
پادشاہ افندہ حاکم این خزانہ ہست در دار الملک و ملکی ہر از کا کہ چھار پنج روز  
راہ میر کہ چھ قیام دارد و بغیر و غور ہر ہر ایستادہ در سنات قہر  
خود دارد ہر دہنہ ہست و خون و قضا و بسیار کہیں تہیز و فرط شجاعت لار  
فردنستہ بنا بر این دم سبب نہایت و تراوت آن سرزبان و کثرت  
مسافرت غم ہر ہر شدہ و ہر بر این قرار یافت چھار ہر کہ شہر ہر ہر ہر  
خشت بلندن و دم و چھ از غار ہر خطور و در ہر ہر افندہ میر کہ لار و ہر



بین عزیزه کهم اکنون که بکب اتفاق برین سرزمین رسیده ام بهتر کار  
 از پیش اندازم بنا بر این شنبه هم ماه چوب زایم شاید روزگار از  
 برهانم که گذر کند به قمر بر چوب پوش که غم دور دیگر باره در فراق کاشتم  
 این مرتبه سوار کشتی خورده بود شش روز راه دریا شریک نهاده در راه  
 فردا آیم روزگار کاک کشت باجمله شنبه چهارم چوب دریا کاشتم  
 رفته اند بکن شیم هر دو سه کینه بقدر سر در پیشه کرایه کوچ مایه چون  
 کوچ حاصل خط طحکم پیشه و بفرارها هنوز خوب صاف نشد بود سه نفر کرایه  
 همه جا همراه ما بودند و هر جا تنه می رسید کرایه می کردند و اینها هم تنه می کردند  
 برین سبب بعد از گذشتن شش شب کوچ از حرکت باز نماند جمیع سبب  
 درشتی بلکه هر چه ضرر در راهی ظاهر می بود روز آخر حاضر در موضع قرار  
 دانه که چاک نو داشت سطح است خورده و طعام شب و خواب گاه  
 بعد از آنکه شانه با دار بوق کوچ بانی از قرب دره کوچ خبر داشته بود  
 همه چیز حاضر می کردند و چون بچه خورده و توقف دیگر نهشته اند خوف عجب که  
 بدل جمع خور و خواب غیثه نیز که اگر کرایه دار بعد از اواز بوق بیدار  
 یک دقیقه در ترس کوچ را غمناک و هراسان رفته خود از رفاقت  
 دیگران وقت بیکار بود کوچ روز دیگر اگر است و جاسخا نه از راه روز  
 خبر می داد

در آن کلک خوردم شب در قصبه که او بر بودم این کلک خوردم تا در عشق خیز این خوردم  
 در صف در غمت و دلکش براد مغرب المثل و غم قول قالان و شورش عوان است ازین  
 خود و دلکش برادر و پدر و مادر و کرم با چهار سال در چوب نه خفته اند بعد از  
 سیر بر بودم یک جانب آن رودخانه جارست و اطراف رودخانه میدان بزرگ  
 مردون به چهار دیوار واقع شد به لغات چون بهشت باغ زیارت آب خورده  
 از آنها سر غنچه سرخ هم یک است آن کشیده است مرفقه در موضع فساد آب  
 ابش را موزون تراشیده اند و ملاحظه آن به خستیا غم از راه میزد و اطراف  
 و مسرت اینگز از آن خانه با بر است به به خواست طبع برقص میسر می باشد  
 ششم چوب قدر از شب گذشته بر می رسیدم این سه روز تمام راه کوستان  
 جاپست دهمار بوده و بفرج دانسته که میوه آن سطح دوامت این کاشتم  
 پورما مننه اکثر سقف کار و در و زلیله زده و دانه خانه در یکی معموریت کایو  
 به بنده سینه زخم نه خنده و بفرج خفا شک جگر آن جیبانه تا یک چوب کایو بنده  
 همه که بر نه بخشنه افتم رجب بمقام دکن رسیده در کاشتم استریت نزدیک  
 کوچ خانه پیوه زنی نیکو اخلاق و دختران و پسران نیکو تربیت دارد و قریه نزل  
 بکایه گرفتیم ذکر شد و بکن دار الملک غریبه ای چون به بنده است  
 مذکور واقع است برب دریا شریک و ایره محیط بانی دانه میسر است  
 بعضی از ملک تراشیده در یک بر در در چیده و خفت بنده خود اند















ذکر نهر دین در نهر دین نهر تا سه روز راه بسیار دیده شد چو بن خال  
 و دیگر شبها انقباض بر کشتیها خود از آن راه از شهر نهر نهر نهر نهر نهر نهر نهر  
 که از دین تا ملک نهر دیده اند هر چه جانب آن هموار و چمنزار کرده اند و هر چه  
 در نهرها و کوزه و قورشاخ و دراز غمشت نهر آبها جاری در دین ملک است  
 که مستان و خود دارد و دین نهر نهر نهر نهر نهر نهر نهر نهر نهر نهر نهر نهر  
 کلان و پیوسته و عمارت آن تمام از سنگ است و حوض بچند نهر گشته و نهر  
 حوض کشت و آب سبک کشت و نهر نهر نهر نهر نهر نهر نهر نهر نهر نهر نهر نهر

[illegible]

۱۰۱۲

درست موقوف بر دهن مویسانه دارا بر امر مصر بدست افتاده است دیده شد  
طرف عقب مدبره بر این وسیع است در آن خیابان و قطار درختان است  
دور وسط چرخ گشته اند طبل و عجلان مسج ششم در آن تفج و شمر و باز می  
دیکر عمارت پادشاهی و اینچ ایوان بزرگ دارد یک برابر ابلکس الکابانی  
ملک و دیگر نشین امرای پادشاه کشند و یکجاست این جزیره نامزد اند درین  
ایوان از پاره بر خاست پلاس دیوار دیگر کرده اند و انواع تصویر است خور  
و تمام در آن بود و نقش جنگها بر میدان شد خوب رزن بر قلعه و صف کشیدن  
پیدا مکان دیوار هم حکم بردن و افتادن گشته و در خطر فین بر نمود اول در نیمه  
بقلم کشیده است لا اله الا الله و غیره در کعبه و کعبه و کعبه و کعبه  
بر آورده اند و جزیره شد آن جزیره بر دیده بود بسیار خوب کعبه اما در کشیدن  
ان بسیار دیده شد چنانچه دیوار عمارت دیوان عام بر یکی کاغذ نقاشی  
تمام از آنها گرفته است و در ایوان خاصش بر تصویر زن تمام قد است و در وسط  
زینخانه خان خواجه برابره از نقش و نگار است دیگر عمارت که هم بر  
نقش خانه پرست این خانه بسیار وسیع و گاه نماز مسجد و دار و اماوال تجار در  
فسر و آرنه و هر کس از آنها چه خواسته باشد در اینجا جا میدهند دیگر عمارت  
یکسج و پنج و پنج هزار و در و رانی در کسم آتیه معاد و داد و ستد نمایند و در رخ  
اشیا و چهار تجاری است آفاق را از رزق میزنند متعدد و حاجی خوشتر است



گرفت حاضر را با طعام قهرا از انقباض حال معالیه در رسد مردم قهوه خانه و آشنایان  
نیز سرفراز معنوی با فریاد بر حسب خجسته کسر بر این چهند  
ذکر افغان برف و کثرت سر در زمین بود و وقت شروع بارش در وقت شام  
سقفها و کسب سدا را و هر جا عمارت و کسب ارادت سفید شده و کجا چمن رود  
خانهها نیم و خندانها را باغ چمنها را آب و هر طرف آب سبز و زار بود  
بغایت خوشتر تا در نظر او چمن قدر ازین در کسب برف نیده بود  
آنقدر را محظوظ کرده بیا بیا نیده بود و سه روز خود تمام چمن را باغ و محظوظها  
هر قدر در نظر او سفید گشته بقدریک که برف بر زمین چمن است عجب  
روز از برف است چندان سبزه فروود در غیر آن بام انقدر سرد است و هوای  
سکون و سکونال ناخوش بر خورشید که در حوض و در و درختان سفید است  
چمن نیز از هر یک که در چنانچه با کشته میزند در موسم که با یک جانب اندک  
شکست میزد و دیگر جانب گرم است همین قسم تشریف این ملک یکی نباشد  
و تعلق بسیار کم میکنند و دیگر جانب اثر از آن نیست که از احوال است  
حوادث است از بخت و با وجود این شدت بر دم که در خضر یکسری  
و عجز فرمایند در هیچ هموار هم نشدت رستگان در آن ملک موافق تر از  
سیر بر روز با انقدر لغویت بقدر این وقت طبعیت سبزه و هم نام  
و اما از عوالت بخی طر کثرت در زمین و گسترش که با یکدیگر درین

لایه

کرا تا یکروز و نیم کرده باشد و در میان که مراد را با کسب فریاد شایسته بخیر است  
خبر است معذرا انقدر رحمت و چنانکه کلام قریب بدویدن مراشد و روز شنبه  
که شش صفت میباشی کرده نشو و خواب و سه وقت بفرج صفت شست  
در میند با اعتبار به و الا فاعله که مراد در و ماه است و زمین زیاده از چهار است  
انهم یک مرتبه و وقت شب بخوابم که هر اثر است و خود ندیدم بقیاس ازین  
هوای صفا و صفا است نعم و خوبها را چمن هر جزیره است بچند جهت اول اینکه خوب  
خسرتان وقت دادن جسم و روح مردان این است و هم مقصود از کثرت  
و به حسب صحبت وقت جسم و عوالت امور را و بخت شایسته که بخت  
س که مزاج ایشان و به حسب یکدیگر و قنوت خیال و بهتر از سرای است و از بخت  
علم و هنر و دیگر صفات بسیار است زیرا که چمن مردان و زنان ایشان بدست  
س که میخورد از آن خیال و مانع است علم و هنر که به مطلق ندارند و بعد  
چمن هم چمن در هر سر و کله را میزنند شست بشنایا بر رده که در هر امر و خیال  
با طر کند  
ذکر میکند که بخت و نیت مردم بر سطح و یا بر سطح  
بسیب بخت و بخت شریک نه با یکدیگر چند روز و آبها را لای و در و خانه است  
شد بمنز غریب و یکیشک خواهند دید شده و قنوت از قبول آن با خواهد شد  
شرح آن اینکه اینها را از کثرت با یکدیگر شست و از تنوع شود و در چمن شست  
چاقو در دهن و نعلین چمن و بصورت که نقش بر هوا و استوار است زیرا که































اسلک در آن نهند که اگر میسر شود که در دود و باران آن بیم نماند  
 از خیرات خانه را برایش بکنند بخیال خیرات در هر قطعه زمین یک خندان  
 در آن وقت لایق از آنجا میسر شود در آن قطعه زمین است که اگر آنجا  
 در آنجا نیست نه در قدرت بر کسب بیسی از اسباب باید در بخت یافت  
 بخیرات وقت دارد و همانند این خانه را بر وقت لایق روزی و روزی میسر شود  
 و نیز در آن وقت با یکدیگر بر این خیرات از آنجا در آن قطعه زمین میسر شود  
 یکی از آنجا که میسر شود جمع آن که در روزی میسر شود با و میسر شود که در آن  
 بسیار است شنبه و پنج و بفرمان وقت کم قنعت ناکرده بخیال خیرات  
 بعضی از آنجا و بعضی بخیال و در شرب است که آنجا میسر شود  
 ذکر ملک بر سر خندان و همانند این که در تمام عالم میسر شود از آن  
 در خانه بگویند است علامت در صد با جود درستی بخیال خیرات است  
 نیز بخیال بخیال است که در زمان قدیم با هم خود را یک جا که با خیرات  
 چند کس از خود را شروع کار کردند در آنجا که هر کس خندان بخیال است  
 لایق آنجا بخیال بخیال بخیال بخیال آن در تمام وقت که در عالم جاری  
 جمع برداشت سلطان و غیره در آنجا است  
 ذکر آنکه بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال  
 در آن بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال  
 در آن بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال

این امر ملک و اخبار هر جا دوفت حرکت چهار است تجارت هر شهر از خطوط  
 یکدیگر میسر شده بنا بر کار خود را بر آن گذارند  
 ذکر خواهد که اخبار هر شهر نام شهر را بگویند و سایر بلاد و ملک و در آنجا  
 و حقایق هر چیز از جوی و کجای حقیقی اخبار را بگویند و در آن روز و آن روز  
 مشهور در آنجا خواهد که در آنجا بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال  
 و ملک که در آنجا بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال  
 الفیروز خور باو سلطان شهرت عام در آنجا و در آنجا بخیال بخیال بخیال  
 قیام باو بر صاحب اخبار و در آنجا بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال  
 اقامت که در آنجا بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال  
 خانه بقیه و خانه بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال  
 متعدد افتاده بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال  
 بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال  
 عام بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال  
 آن بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال  
 طی آن کرد که در آنجا بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال  
 قیام بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال  
 لایق آنجا بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال بخیال







بهر آنکه در ساعت روز بانه پانزده ساعت ظلمت شب میباشد بر خلاف  
 تابستان در در وسط بروج طلوع و غروب بیشتر و در این وقت شب  
 و نیم بیشتر و یک ساعت و نیم بیشتر است و ظلمت بعد از آن  
 بهر آنکه ساعت نیست و در در وسط تابستان چند روز در یک مطلق باشد  
 یا قاصب یا حالت صبح و شام  
 در تقسیم کار مردان و زنان معلوم بچنان است که در بجا را از وقت و خانه رفتن  
 و رفتن و غرض خواب و آنچه بعلق بکار خواب دارد و در وقت کردن و صفت  
 و کارها و در کار است و اشال آن در زن جسم ممکن بود مخصوص ایشان  
 داشته اند و آنچه بعلق بکار است و در مرد و در وقت و زمان از آن عاجز  
 بودند مخصوص مردان کرده  
 و در کارهای و کارها در آن بجا را در  
 حرفت شریف در لباس و تربیت و در اندک مطلق تفاوت به آنرا  
 ندارند و چنان همکار و ملازم میباشد هر چند در بار بر و بدل و در کارهای بجا  
 از آن در نیاید  
 و در کارهای است از آن در گفتار متفق  
 فسیح از آن در شمار حکمتها معنی است جماعت گفتار را بلا موقع  
 تغییر از غضب حکام و کارها و خوف ابر و یا مال نیست چه در جان  
 و حکام و کارها برابر ایشان بیکسان است پس نه و از آن در خلاف  
 بمنزله که چاه وقت بصر داشته که در بد و کارها و در تحقیق نفع است و غرض



و خرید آن تواند پرداخت و کن بیاچشم نمک در درو مال گنج برداشته بجا ن  
تواند آورد دوست زن بیا خود گرفت بمرنه کنان بسیار غ قانند رفت و  
معایب سلطان و وزیران و نصیر و کن ب بیان توانند نمودند و در تمام سر  
بگو چه شمر نموده و بدگانه رفت به هم از باقی این آزاد افتر ربک و شمر شدم و گویا هزار  
مین بار از روح مز برداشته و ایضا هر کار که موجب اضراک بر ملکست قانند نشود  
مبادرت بران تواند کرد و اینکه هر کس هر کار خواسته باشد تواند کرد زیرا که اتفاق  
طالع بر یاد داشتن قوانین شرع و عذر و غیرت ناموس بزرگ بدرجه است که  
اگر دانند شخصی معیب جزوی شد جزو ن طعام در آشخانه آواند بآنها غذا نموده و دیگر  
بار بیاوز نشینند تا معیوب بیاچشم رسد و مضر آن خلق و شکنده کان قوانین را خود  
بعد وقوع تقصیر لحظه و لمحی بجات نیست و اگر قصات در سر روز بجهت غور و قضیه  
و بر سر حکم نمایند خلق زبان طعن و لعن بر ایشان مرکب بندند زیرا که از سبب جسته  
عداوت او در ماضی پیدا شود که از جهت وقوع تقصیر و تم از جهت عار بهم  
قهر و بیو بیب و آسمان او سادگان و مخالفان را بکشتن قانند در مطلق دولت  
کاست از راه عموم انکسار خصوص اگر ایشان را روقی کار خود را در میزنند  
بغایت است نتیجه قوانین مرجه خود میدانند و در سبب از آن اگر چه در امور  
جزو بر سر مز بهر تران جزو از سابق بهر شد چنانچه از آن و چنان هر سبب  
و کسر بر زوال سلطنت و ملت مجزوده باشد تا بهر میسر و زراد را بر امر احکام بدلیها





با کورمان خویشتر آن در پرت بقریر عطا ثابت شده است بیکار  
 و به کما پیشتر روزی بکند بیج بعد ملاحظه اطراف و جوانب اندک  
 انگ قدم در آن گذارند و هر ترسند و در آغاز غفلت از احوال بهتر نماید و در آخر  
 نه با آنکه اگر بر این جور و بهتر از اول بود بجای آنچه در عالم کفر و فساد یکدیگر  
 پیوسته است بر این امور که فکر انداخته اند رسم برست یکبار بزرگ و چند  
 مکرر و کتب ظاهر است زیرا که آرام زندگانی را با اولایع نیست بلکه  
 بسیار ناکثر از نسبت است و سبب آن و طایفه در میانه است و رعایت از  
 ظاهر بر رفته چاکران و عدم اختیار این در گذشتن چاکران و وقت معین  
 انقدر است و غلابانی هستند را بمقتضای آن سواطین توان شدند مگر نخستین در  
 پرند و وضع و قطع آن زیرا که عظام از کف است اگر چه بسیار قیصر میباشند  
 تا تکلیف ده و از هر رسد و بر عوام است و هم در کوه و دلهای عوام به ملاحظه پس  
 پیش از بزرگان راه روزی بلکه دانسته تنه بزرگان زنده بزرگ را بحال عتاب  
 با او نیست حکایت شنیدم که شاهزاده و لیعهد از به ادب در آثار شریف خورده  
 بضرر چوب و سبزه دشت او را و بیت فرمود آن شخص بکند رفته و دیگر  
 چند هزار و دویست و نه و یکم چیز خرم دادن اشاد عوام در این موضع بر شرف غلبه  
 و از آنستقام قدرت سربست و شرف را برایشان ثابت است و نندارن  
 اکثر منهم از این بایتم و بزرگان خدمت کار و چو بد است که خفته چرخ را بر این صراط راه

در بیان شست و شوی آن این رسم نخست حفظ آبرو و کشیدن اشقام از طلم و  
 رفع غبار است اعتراف را به بیشتر و بیشتر در حضور خود و عدم دغا و جد و ادلا را  
 بشت قبضه و مطلقا به کثرت و کربان کبر و نرسد و این عمل خوشتر از بزرگان است  
 شمشیر بر علم و حکمت میزند و سپر است بر سر حفظ انفراد و در عوام انقدر معلوم دارد  
 کمتر کسی است در شست و قبضه او فرو و بهر شست و شوی چنانچه کبر و دیگر غلاب  
 آید باز بر مغلوب زیاده آید میبندد و اگر از غضب قصد افتاده کند تا شایان اولای  
 منع نمایند و شدت این جنگ بکدر است و کما به کار و میسر و تلاشستن یعنی  
 و دغاها و کثرت چشم و پاین افتادن کوشش و خف و همیشه است زیاده از  
 حد و نسبت دیدم در زمانه کسرام خشت و چهره خود خوین کرده بایست بر سر  
 و دندان افتاده بجا خود رفته بیان او ضایع تربیت اولاد و کف و کف  
 ایشان با عیال بر بدان سبب علم و ادب و مناسبت مزاج و کثرت آبرو  
 و بر و بد و نعمت کثرت و موجب شجاعت است و در پسران و علم و قصه و  
 و همسر و در و داف و شرف و در دختران تولد باید و الفت و موافقت و در و  
 در زمانه و اتفاق در کاستن شست اول رسم محله و بعد و بدون اولاد از یک بطن  
 و هم خادان و در پدر و مرغی یک را به یکدیگر و پنهان و شستن افراط محبت اگر یکدیگر  
 بخش و هم ملوک چنانکه و آفر با بر عهد یا برین ظاهر و ملوک و کف و کف و کف و کف  
 و متور است ممنون شوند بر خلاف آن رسد سلمان به سبب اعانت خود و دیگر



خود را حجت و ایدمان چنان بودن ایشان همواره خندان و دولت نشینان  
بزرگ و کبک کار خانیست عمده در دست تو ابر و جز در دست زنی مرشد و کینه گران  
و اطفال را قدر است بلکه امید تفرق در آن نیست بنابرین قضایا و ناخوشی کم رود  
و اگر خطا رود در گرفت و گم نهاده بران نه نایند بلکه در آن بران نایند و دیگر  
روم نه اولاد مطلقند در پادشاه و خوار ایشان و ابر محضت خود و برود امانت  
بر جای چینی منصفی و دیگر کار رفته و اتمو ارفاق است چنانچه

در بیان اوضاع ریاست الکلیش و اقتدار پادشاه ایشان در اسرار و محکمات  
و برپا دارنده همه حکمت است بنابرین جزو است اعتبار پادشاه و وزیر او  
اگر چه خشن فرزند پادشاه است و او را در اختیارش نهاده که بر سران و عزیزان  
شاه ازاد و عزیز خوانند و ریاست پر و خرد را بر او سلفت ندارد اگر چه از خرد  
در گذر و خشن پسر او اگر پسر نه باشد یا خرد و خرد او که هیچ ازاد نه برادر نانی او  
یعنی پسر و هم پادشاه و اکثر امیران و حکمرانان که سپاه میباشند پادشاه میشو  
جزو هم همسایه اند و پس یعنی مجلس امرا و اولا که بر ملک و عقب بقیه رعایات  
کرده پادشاه و شکر و ک و د و غیره و مجلس انباشته با عزیزانش نیز  
نشینند جزو بنویم عمده را رعایا و امرا همسایه اند و پس نامند عدد ایشان زیاد  
برست عدد و چنانچه است زیرا که امرا و قریه و شهر الکلیش در جوار خود جمع شده و یک  
از خود را برادر است معین و اکثر نصف سال میشد و کالت خیار و تعیین دار

نمایند آن و کبر و مفت و درستان و مجلس پرست در لندن است و در پرت  
همسایه خانه علامه مخصوص این کار در میدان و مجمع الغضائر شهر ساخته شده و خانه  
آدمه خاطر کار میماند و هر وقت که طلب ایشان از حضور پادشاه که کعبه نیز حاضر شده  
اول کار ایشان آن است و نقشه خج آن را بر طبقه و بواسطه و زار درست شده  
پرسند اگر پسندیده است بهمان وضع و الا بکشت و اصلاح متساوی بر کردن رعایا  
مراد از آن و مجلس کار را بر حد و موقوف بر پسند و امضای این فرقه است فقط  
اینست جزو و کار را بر پادشاهت میگویند هر چه بنابر پادشاه و وزیر و برادر و امرا  
و کار و ملک جزو هم و سایر رعایا و جزو بنویم در همه امور ملک و امرا آن رسد  
بر پادشاهت ظاهر میزنند اگر پادشاهت پسندید و راجع جات آن کار آن  
هر چه جزو و کار از پادشاهت میگویند بعد از آن اختیار پادشاه و وزیر و امرا آن  
کار است و بواسطه ایشان تمام شد و وقتیکه کار را بر عمده و بکار نیست در ازاد  
خج بنیاد و معنی قانون را جزو و بر سر کار هر ملک و شهر مفید است بنابرین  
قوانین ریاست ملک و لشکر و تجارت و عدالت و هر چه که در الکلیش است  
تمام شد و راجعین پادشاهت است و جزو و در کینه گران هم تعلق بنشیند  
و حکام و امرا و خاندان بنابرین به قضا و وقت و حال و تجر و قضا و احکام و حدود  
بر گردانند باید و است و شریعت و بنابرین الکلیش را در خرد و امرا ریاست  
و معیشت خلق نیز با یک مخصوص این چند کار است و این است که به با وجود







درختان سوزان سیدار بر سر بر سر تربت شهر اکثر با جوار و قلع و قمع  
 بر بلاد مردم قدیم در آیدم در هر ملک و در تربت شهر و درختان میفرستیم لا اوضاع  
 و اقیانوس فراتر بغایت نایبندیده و مطلق نسبت به شهر خود دارد و باکی  
 و مقل زلفان الهی را نایب است و در میان آن نفرت مراد و در فرخانها  
 کبک طعام و شراب و بهیات بهین نسبت و عدم لذت طعام در  
 پارس و سایر بلاد و مردم هم عورت دارد و در راه و مطلق است ایشان  
 تکلیف بسیار دارد و بسبب کثرت مصالح و سبب بهادرت کوشش هم  
 فرستاده کثرت کدبان و فرزان ایشان خصوص در قرا و رستاق بکشد است  
 دست مردم را میگیرند و ایستاده کرده و مال میزنند چرخ از میان آنها بسته  
 در شتانی نایب بعضی در اینجا آیند و از یک لقمه نان هم روگردانند و مکانی که  
 ایشان را نداده اند که اسطر و ستاق میباشند در بعضی قهوه خانه ها پارس  
 و مردم و نجاست آن مکان جای افاده و مردم کشیدن خاک و بر بورد  
 به خطا چو رست گویند شغل و قهوه خانه پارس و دو متعین است  
 ذکر شهر پارس و عمارت و امارت آن اکثر از احوال پارس بیان کشته  
 شهر پارس بغایت بزرگ عمارت آن بیکدیگر با حوض و اوضاع پرور آن شهر را  
 بلان عظمیت و خوب و کج بفرمان گرفت در خانه ها مرتفع عمارت است  
 عال سکین کثرت از صف طبقه نه و بعضی خانه ها پازده طبقه هم دیده اند در وسط شهر

در بار شهر پارس و عمارت و امارت آن اکثر از احوال پارس بیان کشته  
 و جزو اینها هم سیده آن جزیره هم هم و چرخ شهر بزرگ که از پارس است  
 در تمام بند سکیم بسته اند از جزیره جزیره و از هر جزیره بشهر راه راست زیرا که  
 بهر آنکه خانه ها مرتفع و عمارت کرده اند و چرخ از هر عددی در خانه ها بود و ست  
 از آنها در بزرگ و خوشتر است و در میان آن ها بهر آنکه از آنها بخلاف لندن در میان شهر  
 و کسم و خلق پرور و در کباب از عمارت و اختراعات کشته فراموش است  
 وضع حمام و کشتی و کشتیها هم تمام و کادری بیان یکدیگر کشته اند  
 خوشتر است شهر پارس و از ده مجمر و بیع بقا و در بار با یکدیگر است و است و در  
 بهر جزیره و خوشتر است و در میان آن ها از عمارت کرم و دیگر مردم در آن میریزند  
 و وضع اینها و بعضی کشته است و آب سبب چپ بغیر است و آب را بالا  
 رف میزنند از دریا در آن میریزند و محکم است این چپ موج در بانی اعانت کشته  
 بنا بر این ده و از ده کسر یک دفعه بخارج اند و در میان کشته و فغانند که در میان  
 برادر مرد و زن علاقه است در هر قسم چاکران مرد و زن هستند مرد و پارس  
 آب شستن چرخ و زنان بر سر صحن جامه خواب و عید و از عید و آن  
 میریزند و همچنین کادری ایشان بر کشته است و مخصوص کار کادری است  
 شده بهر علت تمام آن کار در آن نزدیکی پارس بهر چند چرخ در پارس و کشته بخلاف  
 لندن که کادری در خانه های پارس با سفید میزنند که در هر طرف شهر و در میان







در سوزناختن سنگین موضع بر سر ستون بر یکدیگر ایستاده اند و از کنار آنها قدم  
 در یک جهت افزاینده است و پوناخت از خاک کجایم روم غنیمت آورده اند  
 بود و این جویان در هر پائین خانه عمارت شاه شده به پائین باغ و کسری  
 تواریست میروند و از هر طرف شهر هم بدان مکان را بهما مستعد است این  
 پائین باغ موضع است بر سطح طلائع است اطراف آن بقدره میرود و از  
 مشرق بر نهاده و در میان ستون دار و درختان موروثی و آب مکرر و باغی است  
 صورتها سنگین کار است و آن قدیم در دنیا به نام ستون نصیر کرده اند  
 ذکر تصویر خانه فرانس چهارم که در است یعنی عمارت و تصویر است در اینجا دیده اند  
 ایضا تا خانه کاخ عام به فتح است در حرمها بر پائین این عمارت به هر یک وسیع  
 روشن میزنند از انساب خارج است یکبار سنگین بر موضع مناسب  
 ستونها مستعد است چون بیالافانه روند یک جوی به یک مرکز است و در حرمها  
 آن حد که خلع بود و در ارتفاع پنجاه و وسط سقف برابر روشن کرد و در پیشها  
 که فرزند چون از آن بالاتر روند و در حرمها که در عرض مرکز و در طول بقدر  
 نیم میر راه خواهد بود و دیوار را از این مکان و جوی وسیع سابق تمام قطعات بقای  
 مستعد است هر یک را در خانه طلائع خود را از زیر شیشه و بر زکما را در مکان  
 خانه فقط دوچ کرده اند عدد این تصویر است از آثار افزون است و این بیان  
 اند که بر آن رفته و منصف تصویر و ساختن یکبار سنگین در زمان قدیم در مکرر  
 دواز

فردی خصوص روم بسیار کمتر از زمان حال بوده و همان حال بخت دیدن ذکر  
 برداشتن آن از هزاران ساله راه آمده علم حاصل می شود و پوناخت بر یک  
 فتح کرد از تصور است و عمارت را با این انتخاب که به شهر با بر سر نقشه نموده و در آنجا  
 و ایضا از این بنی مجموعه تصاویر بوده به سید و ترنیم حیدر بعضی از اینها  
 که عمارت و مرکز بعضی مشهور و در آن تصویر و نقش در آن دیده شد  
 با مجسمه ای از قلم تصاویر در لندن و ملک ابراهیم دیده شد بعد از این  
 مکان از قبیل بار طغیان در نظر نمود این چهار موضع پارسه و ذکر شده  
 نظیر در مکرر عالم شهر آن است سواران تا شاه کاخها لطیف در آن شهر انقدر  
 و در هر کوه میر نهاده و در طرف و در مردم را مشغول و تا خواهر یافت  
 ذکر محمد فرانس به بیان خلاق و نه اینها پارسه و ملک عظمی و نه  
 بعایت شیرین زبان و متواضع مستعد است و در جواب منی طلب و سکر لفظ  
 و نه را به لفظ تعظیمی و مراد صاحب فارسی است استوار شایسته بلکه از اجوف  
 لفظ نوار و در آن درون و ادون راه به پیچ و حالات اول و در بات  
 اجابت بطرح کنند و آنرا از انوار و مستعد است و در حقیقت شایسته و از اینجه  
 پس اوقی و از اینجه و بعضی سیر شد و سنگینی گرایه و اینها را پارسه و در آن  
 سوار شد و اینجه و کس از لندن تا پارسه که در کج داده بودیم و در آن اتفاق  
 در و در لیکن افتاد از اینجه و شایسته راه میر شد و شایسته در آن فرزند



آمد جانب میگردم ذکر بیون با بگو لیون شهر بزرگ نامدار است در وسط  
شهر و بیار شهر بی غیره جاریست هر طرف آن بند بسته اند و چهار چوبین  
و لیکن جای باران نمیر کرده هر طرف بلب بند راه وسیع مغروش بسند  
بفقط در حین سوزان سمت دیگر شهر و بیار دیگر است و آب بسیار تند  
دارد و بیرون شهر این هر چه می رود عمارات همه یکی مرتفع در میان عالی  
با دیوان موضع ششم در میان است  
ذکر وضع دیوار که ای جانب شهر از دیوار عمارات اکثر کلا و خنجر است  
در افکار بنظر آید آن ایست که در بسیار نرم کنند و قابلی از تنه با بعد از ارتفاع یک لخته  
دیوار به بند سرده گویند مانند پس قالب سطور را برابر لخته روز گذارند  
که همان در آن بر کنند چرخ شکسته و چهار قالب را از هر طرف بر دارند و تمام  
عمل کنند و دیوار تمام شود و کجی دیوار به پشت فام از رشته سوار سازند و برین  
دیوار کلا است و صاف چرخ دیوار خشتی بالا آید پس از تمام در زمان لخته را به بند  
شدن پسر سیده با یک و یک گویند و جانب بیرون و بیرون آن کج کار کنند سبب  
پسوستن کج کار کج در زمان سالها قیام ناید و در صفا و هر چه چرخ دیوار خشت شود و در  
تر از دیوار که بلند بیانم رسد کار رنگین نرم در بیخ شهر بسیار خوب کنند و دستار  
خود را بر سر اندام رنگ و بکار بسیار خوب با جرت یک و نیم ششک و یک و  
افند و انوار کرده و در کلا سخت تغییر نموده میرود و بیخ شهر با فراط  
از آن

داران است چهره نیکو کس و در چهره برادرند آن بزرگ بسیار ابدار و لطیفه  
از بیست و همدان که نشاءم اثار شب که در رسم سخن از این شهر شرح <sup>حاصل</sup> عطا  
نکر در دو بخانه جنرال مارتین از اتفاقات یکی جای که فرد کاه <sup>مهر</sup> فرخ  
بزرگ بود در گوشه آن سرخ خانه بود و جنرال مارتین ساکن کننده در آن زایه سخن  
همیشه زاده و اولاد آن است و جنرال مسکور را بر رفیق مدرک در اول آن است  
کرده و ستر مرا به آنجا برد و در آنجا آن خانه کسر از وقت نبود و ستر خانه کرده و مرا  
سه روز در آن شهر بسیار خوش گذشت و از آن شهر شیرین گشت و در آن شهر شیرین  
از شدت مغرور بشیر تجربه داشته بودم زیرا که در آن مغرور در آن شهر شیرین  
کردن است هفتاد و یک کسز داده و در چهارشنبه هفتم تا زودتر گشت و در آن  
زایه از آنست و پنج نفر از آنجا بر دشمنان فرستاده از آن و دو نفر از آن گشت و در آن گشت  
مسکور اگر چه وضع آنجا مسقف و در آنجا مسقف است و بر کرده بودند  
بر مسقف زیرا آنجا قیام داشته و در آنجا مسقف است و بر کرده بودند  
در آن سه روز در آن ابرو ظاهر شده اند و اگر چه مسکور در آنجا مسقف است و بر کرده بودند  
و بر کرده و دلف بود و در آنجا مسقف است و بر کرده بودند  
با آنکه آنجا مسکور است و آنقدر قصه کنیم و در آنجا مسقف است و بر کرده بودند  
و در آنجا مسقف است و آنقدر قصه کنیم و در آنجا مسقف است و بر کرده بودند  
و در آنجا مسقف است و آنقدر قصه کنیم و در آنجا مسقف است و بر کرده بودند  
و در آنجا مسقف است و آنقدر قصه کنیم و در آنجا مسقف است و بر کرده بودند







بر دل عمارات بر گنبار شده اکثر بکند ساق نیز در منقش  
 انقدر در لبر بکند هر تمام عالم توقع دارد از خود بر سر سفره سازد  
 در این اثرات هم سازد از خود پیش از این در نه بجمع بنظر اندک کار در قطع  
 اندک بر این قیاس بنوازند بر سر کبر خواب خوابیده بجمع نصف شب او را بنوازند  
 که در انقدر در دل از خود در از سر خواب بیدار بر سر خفته قصد باین نمود  
 چون در بسته بود بر کشته و از این برای می شد خود را از در کشته  
 اندک از این سازد از آن که شسته در کندی می شنیدم هم علم می شود در ملک و هم هم  
 سر آمد عالم است بلکه در این علم در این خانه ما را صدق آن بودیم که  
 و آنچه از این سازد از این در کندی و به خفته بجمع در تقابل ملک است  
 چون از این سازد از این در کندی و به خفته بجمع در تقابل ملک است  
 بلکه تمام است میوه خفته و مسازد بر سر ملک و میوه در آن که بر سر سازد  
 رز در شنبه هم رسید به نوبت که در این الفا در بخورم کار چهارم  
 چهار شنبه بخورم که در کمال که رسید و بجمع نمود و دست محبت  
 بخانه و کینه بر سر غیر از خانه خود اندک در مقابله که در کمال  
 اگر چه چهار شنبه در معرفت مرجع طواف روم و عرب و فرنگ است اما  
 نه در چهار شنبه و آنچه به بسیار خود است بخورم که در وسط است و در چهار  
 در دوازده و پنج که در انقدر در انقدر است و انقدر است میوه و میوه و میوه

در نهایت محکم عمارات اگر چه عالم سکین است آه بسیار بر وضع رخت  
 بر از پشته و یک و شب که نشسته است با وجود آن حرارت هوا آب که  
 بنزد میوه و میوه چیده انقدر در کندی و به وضع است در آب بعد که در کندی  
 قدر در طرف در انقدر در کندی و به وضع است در آب بعد که در کندی  
 در آب در حواله آن میوه در کندی و به وضع است در آب بعد که در کندی  
 سر در خانه میوه در کندی و به وضع است در آب بعد که در کندی  
 رستم آه آب تازه خوردن میوه در کندی و به وضع است در آب بعد که در کندی  
 در خانه محال بود بر دل میوه در کندی و به وضع است در آب بعد که در کندی  
 در ملک میوه در کندی و به وضع است در آب بعد که در کندی  
 نقشه با سر شنبه که در کندی و به وضع است در آب بعد که در کندی  
 معهود شنبه بود بخورم از شنبه که در کندی و به وضع است در آب بعد که در کندی  
 که در انقدر در کندی و به وضع است در آب بعد که در کندی  
 در در آن که در کندی و به وضع است در آب بعد که در کندی  
 بر در آن که در کندی و به وضع است در آب بعد که در کندی  
 خود در کندی و به وضع است در آب بعد که در کندی  
 غیر از کندی و به وضع است در آب بعد که در کندی  
 راه رفتن کار و کندی و به وضع است در آب بعد که در کندی







در این مجلس قرار یافته در مائمه را با التیامی و آنکه همه شرف آنرا بزرگواران  
 انجمن شریف شش اراد قسوس در انجا قیام دارند و چهار مائمه اگر چه بی سلطان  
 اما انقدر بزرگوار در ادراک هر چه و کیف میکند هر چه در این راه که در هر روز  
 خانه ایشان راه لغوت مراد که کند که از حاکم مائمه و سایر کفای بزرگواران  
 نوکها بگویند منع که در اینوقت مائمه را بقیه حاضران گفت حیا را راد و خجسته  
 برادارند در این وقت از این اعمال مائمه را رسیده هنگام شب تا آن  
 چراغان و آتش بزرگوار کرده شده بنیاد زبان مائمه را که در سبب الحلقه  
 و لجه الفاظ مخصوصه عرب و صا و صا و دوط و غیره یعنی چون عرب  
 اما انقدر الفاظ و مود و رنگ و غیر آن تحفاتی که از این زبان  
 بنظر مرا که با جمله بعد از انفسه روز یکشنبه تا زدهم چاکر الله تعالی  
 بر چهار بنوار سوار شدم و در آن روز که طوفانی روز چهارم بمقام  
 شام طوفانی شد و در آن وقت که در جویبار ایوان چهار بنامت و کثرت  
 کینه خود بچشم آدم شکر برقرار خورد و در میان خطرناک است و آن  
 بسبب این بود که راه بنایت یک بعد از این بوده چهار روز آن در آن  
 حادثه خورده گشته و خبر آنها بنامت در قسطنطنیه و از میر ششم و ما را  
 دستها را کار رفته و مسدود حیات قطع شده بود غلظت میر ششم معانی  
 نصف روز با سید و مخالف اندک بر آن به ابرار شده و در بعضی امور

کلمه نامه

یکصد و پنجاه میسر را طراند صبح روز شنبه پست قدم نهاد که بر بزرگواران  
 بخوبی لنگرگاه مودف است لشکرش درین مسیر برقرار کند به و غیره و در کتب  
 اسلام بخیر یونان شمرست و اردو جوار افتاد و بجهت حبه و نقصان ان طوفان  
 قیام زده روز در میگویند وقت شد و در ان ایام اکثر شهر باران نوحه میر ششم بقیه  
 امر مرتفع واقع از قسوس یک مود است مردم ان بلاد از خبر بزرگواران و قسوس  
 ایشان در بقانون اسلام بر سر قوت سلیم و تالیفات کفار و عود در پنج بلاد  
 است بعضی حلال و بدش طلی عادت بلکه حبیب که از پنج شهر رعایا  
 پس در مقابل ایشان شاه توان گفت و علاقه ان بسبب کلمی در ترک  
 محنت و ریاضت لا غره بار صورت نمایند بچند که پیش نه حال آنها ملا  
 رقت دست داد و بچند روز مسکن شنبه اجار و لاغور از اینجا بر آید و از صاحب  
 انش که در کتب اسلام بر بده احکام معروف است و مولانا طوفان و در جانش  
 کلمی و بسیار از حکم که است عمو که دریم عمارت که در مشدران و در بعضی  
 او در ان و متن بسیار بده از سنگ مرمر بنایت پیچیده در شان بسته است  
 به و در این دیده در روز یکشنبه به ششم ماه مذکور باز میر رسیدیم بیاید و است  
 که اکثر جزیر نیست بلکه قطعه از زمین یونان است در سبب لا باطله و پادشاه  
 هزاران خلق دارد و در اوضاع از میر ششم العود از میر شمر است  
 بزرگواران اوضاع اکثر سکونت مسلم و کثرت و تجارت آنها و جمع اکثر شهر از این







الاست مدافعت است نمیکردند اندر هر چهار مخالف با عاقبت با و می آمدند  
 که مشتق خواهد بود کوهها سران قلاع کرد و بنا بر این دار و اندر شهرت و نام  
 یافته و الا شهادت چندان ندارد با جمیع از همه ماهه ذکر تا جمیع چهارم ماه و چنانچه  
 او در سبب علت مکرر در غایت و لشکر و در دار اندر که مشت روز شنبه پنجم  
 مذکور به مراد متنبه بودین آیه انان موضع مکرر در چهار محال معلوم شد در مظهر  
 صیغی ظهور کرده روز و شنبه پنجم بقسط طایفه رسیدیم در آن چند روز و قریب  
 چهار روز در آنجا رسیدیم شده بود به پنج مکه یک دفعه براه افتادند و در مکه  
 تمام گرفته بودند و نیز عجبی بود از این شهران در هیچ سوخته بودم اتفاق افتاد  
 و از دیگر شهر دو قلعه که از شهران شریفه سلطان است و اهلین سلطان  
 و ملک در آن منزل دارند به تجرید لاد الکلیه الجبل اکثر بز خانه که برگشته از  
 چهار فرد آمدیم ذکر او ضاع اسلامه دال عثمان باید داشت قسط طایفه  
 به شهر منتهی رسیدیم است واقع بر خور مذکور به نمره بر کفر راه مخصوصی  
 سلطان و امر او قریب و لاجی ایشان بسیار ملائف اسلام است سلام می کردند  
 دیگر به مقام اسلامه در آن طرف خور واقع شده مستر است بقلاعه سکة  
 این شهر نصر از آنجا به الامتیار درخت سرد است یخ در مسلمانان برد خانه  
 به مقام خوشتر درخت سرد و مکرر در انصار از این شهر منتهی تا در اقل نظر  
 فرق از خانه نصران و مسلمان صحرایه میوم الطوف مرمره در زمین استیا

با سکو در هر امر اسلامه اکثر اوقات بسیار سرد و در زمستان برف  
 و باران که بکثرت می شود با آنکه در آنجا سردی و بجا در موضع است تا جماعت عظمی  
 از لحاظ تشبیه با شتر در استان روزانه مطلق اکثر لغز و زنده و مکرر  
 اکثر فیلد کنند در جین ناز و نوب و عث سینر زرا که در مرغ حواست بلکه  
 رویت اکثر کنند و بر اینجا رگه دارند و بعضی آن بر خشتها در این نزد  
 سلیمان بار و یکبار کرده و در تابستان یک و یکبار و در و در و طاعون  
 کم باز و دو یا در آن شهر بر پنج و هسم چنین در مسعود و حلب و بغداد و شهر  
 بزرگ عظام اینها است اشمال دارد در میان کثرت خلیق و وسعت در آن  
 این شهر از بان قلع عاج است زیرا به باغات و ضیاع و رستاق این شهر  
 شهر و طرف بر سواحل بحر مرمره واقع شده و در آن زمان تا دهه که کاشیده  
 به و بلکه اگر از دهه که کاشیده براد دریا قصد اسلامه تا به طرف بحر مرمره  
 بقدر که میسران سمور و مسعود و احد شهر خواهر یافت و اگر کسر راه خلیق در آن  
 این شهر را طریقه ایست که در روز و در شهر راه رفتن خواهد شد

ذکر کشتیها اسلامه در کسم تدره در آن در شهر با شتر که در کاه خلیق اینها از شتر  
 شهر و کمره رفاق خواهند کشتیها شوند مکرر ده و شتر سخت و اگر شتر نه بقیه  
 که از اینها میگردان شود است تدره و نیز از دهه از این شهر کشتیها به بسیار  
 به خلیق و در تدره نیز میگردان دریا و منعم و از این کشتیها فرد و آینه بسیار نیز کرده برای



که در جهان است هر که بپایه رفعت نگاه قلیا بکشد آید و در بقعه خود رفته باز کردی  
که چنان در این ایام غدا که در ملک فرشی است تا بسیار ناموار و بخت کثرت خلق عظیم  
کم عرض و شکست در میان انقدر کار شعله و شایسته و سیکرد و جوهر مواضع و ملک و  
مرسته قهوه خانه و دلاخانه و انظار و دانه بکجه که بهر طرف چند قدم راه و قهوه خانه  
و خانه ترانه خیمه بافت چرخ جامه و عرق و عرب پر که در بخت و فکر مطلق عادت و  
آدم اوقات بسیار در این حرف اختلاط میخورد قهوه خانه بزرگ و دیوانخانه و  
مرید برود و شوق از خواب و ناشناختن آمد و رفته خانه نشین و یک زن اشغال بود  
و گفتو این هر دو صحنه با و از بنده بسیار و اگر کسی نزدیک نمیشد اندک سخن میگویند  
همه انجمن عوام این جماعت چرخ جماعت پر غوغاست و غیر ایشان در عادت  
برست نم در خط او از عمارت دیگر از قمار و عجم بهره از آن صحبت بر می دارد این قهوه خانه  
تمام کوفه و قهوه خانه و شنبه عصر چرخ چرخ در آنجا بهم میرسد و آنجا خود بخت  
بستند اندر هر صبح و بعد از این رفیق انتر اف نیست مگر در قهوه خانه که شایسته و  
و انگیزه است در مطامع خوب در آنجا بهم میریزد و میوزان در آنجا رفت حمام هم میخورد  
دارد و آنکه کسب و تار یک شکر که در زن و مرد و از هیچ تا پاس روز بر آمده و  
و بعد از آن ظاهر زنان آمد و رفت در آنجا دارند از ادغام خوب مخصوص است  
و قابل پسند عذر است یکا و فکرتیها را که در آنجا که است و در آنجا که است  
همه اتفاقا در در هر چند قدم راه آب انبار است و آب و بختیها پیوسته است

در آنجا

و شیر دمان و خوشی لطیف بیرون دارد و مشرب از سر و به بختیها پیوسته است  
فربش در دمان او بختیها را که در سبب سببی و بلند که چنانکه نشسته باشد چون در  
سکانه میرسد آب سرد از شیر دمان بطرف بختیها میخورد و بهر صفت بود  
بنا بر این و بعد و بعد و بعد از این صفت در یک قطار و یک زار نشین در بختیها  
شایسته و با برود و در آنجا که سرانجام صفت در آنجا که سرانجام صفت در آنجا که  
است و بهر چرخ چرخ قائم و سرور و بختیها در آنجا که سرانجام صفت در آنجا که  
ایشان کران قیمت تر از پوشک که در عالم اکثران از جناس فرنگ است که  
بناست و بهر و خوار و بختیها و جناس مندرشال و با برود و بختیها و جناس  
ایمان درشال یزد و کرمان و در بختیها و بختیها و بختیها و بختیها و بختیها  
بختیها و بختیها و بختیها و بختیها و بختیها و بختیها و بختیها و بختیها  
خاورد و اگر بپاشد از جوار خود حرکت بر ندارد و کلاه بسیار بلند و قاف و خوانند  
از بناست بر سر که دارند از شش صفت آنرا که بختیها و بختیها و بختیها و بختیها  
اکثر بناست و بختیها و بختیها و بختیها و بختیها و بختیها و بختیها و بختیها  
مشتیها و بختیها و بختیها و بختیها و بختیها و بختیها و بختیها و بختیها  
و در آنجا که بختیها و بختیها و بختیها و بختیها و بختیها و بختیها و بختیها  
پاشان همان مشرب و سکه چرخ و چرخ روز توقف رود و در آن اوقات  
و بعد از این از جرات هم و راه آن بختیها و بختیها و بختیها و بختیها و بختیها



دیوان را آه و فغان شب در آنجا نشسته باز همان کویان حرم درونی میفرستد در آن  
 دست رور صحن دیوانی نه میزند تا به پیرون و رشتن برسد  
 ذکر کز آن شنب کثیر آل عثمان در تمام مدت بیدار شنب از دست ایشان  
 را میگرد و حوام آن سر خود بجزر جان معنای هر فرقه چیره از نیز دور و سوار بر  
 ناچار از شنب راه را چرخ نیز به دست دارد ملک و جعفر و پادشاه گفته در سعد  
 در عین نیز از راه گفته را به شنب ملک از فرقه شنب مسازد و از راه میگذرد و اگر  
 بسیار فرود و در شنب را در خلاف چرخین و چون کیش گمان جزو زینج است برای  
 آنکه وقت میگذرد از اینجاست این قول نادرش و در عین تحریف چنانچه ایشان  
 بنوع خود میگویند و از اینجاست ترس و پاک میباشند و از آنکه دشمن و کارزار از  
 مرزبان و آن را زیاده از او دست نیست این جماعت بیکدست قاضی و دست دیگر  
 شوار خود را احتیاط باید بکنند و دست بیوم از بر شنب میخانه پس بکدام دست  
 کار را خواهند کرد معلوم بر اینجاست قاضی و کار است مخصوص بزرگان و متوسلان ایشان  
 ذکر ترقی کلاه در آل عثمان لاف هم کلاه و در شانه زیاده از حد و شوار است چربانی  
 بسیار طبقات امم در ایشان بر کلاه است و دستار سبز بر کلاه مخصوص بکوت  
 لیکن پنج قسم کلاه در بزرگ و بیکس که از قاضی نیست بلکه بعضی است بر بران با محمد  
 کثرت و آرام و تاج در پیشک و کار در فرخ و زنان و طعمه بکدر در اسلام بر کلاه  
 شده و از امرا و اکابر و آلاء و صفا رسیده می حد ملک از کار و جیب باز داشته

بمثال

با مثال این امر صرف میکنند چرخ این هم کفایت نمیکند بر پشت خود و کار ساری  
 بهر سر دارند این امر شنب بکدر شنب است به عیب آن از نظر کار خود است کسری  
 آن دم و فرود و اگر کس درون دادنی در شنب نمی گوشت نمیکند کار خانه سلطان شنب  
 خانه و بام خانه و ده فتر و افواج همه تخت و معطر و اهل کاران بنا بر اعراف نفس  
 بموجب کار خانه را از امرا و وزیران پوشیده میدارند و کار خانه را محض برانجام  
 و کسب شغل خود پادشاه تا هر کجا ممکن است خود و بر سر نایند این امر بنا بر  
 ملاحظه کار خانه بام و ایشان منزل خانه که بکند برنج بسبب خوشی و از بسا بسا  
 بقدر اعم بخوبی ظاهر صورت اینجاست و در هر روز فرخ بکشی نه موقوف است  
 قهوه و در منزل را دارد و کجاست و طویله بسیار بر بام دست است مجموع اینها  
 و سایر آن آب و صندل و کز مسلمانان در زمان قدیم چنین رسم بود و منزل  
 منزلی نه را صاف و پاک مخصوص چیره افکند میداشت و چیره در آن حشر  
 میترانست که بکلاه کثیر امرا بطریق چیره بر انداخته میگردند و آن منزلی نه قابل  
 نزول ایشان بود اکثر چیره توقف نمیکرد کجی بچرا و در دلو آب تازه دم  
 حاضر میساخت تا درین بسق آب قهوه چیره قهوه و منزلت طعمه لایق بچیره  
 می خوردند در عین و آن چیره چند پارچه قهوه چیره میفرستد کاران بخوشی  
 خود اقامت میداد و آب بدل کرده پیش میفرستد برابر اعراف منزلت و فرقه  
 اسبها بعضی اسبها که پیر یا معطر شوند سر بر سر و قدوش با بماند از سر کار سلطان



[illegible]



که بطلب من سرگردان گشت با پانزده سوار آمد و بمن ملحق شد و من آمدن  
ویراسگون کرشمه و در این ایام کویت شکار اوقات میکردانیدیم و پیش  
برگشتم و در اثنا راه بدم و فوجی پیشه ایستاده و دست بر سمت زیاده می  
شدند ایستاده فراوان و خستادم تا خبر آوردند که فراوان با جماعت رسیدند  
خبر آوردند که فوجی بنا بر کویت میر میر است و با صد سوار از لشکر حیدر است  
بطلب میر سرگردان که کوه و من بجهت شکر شکر تباری آردم و امر جفا  
فرمودم و فوجی آمده را نوزده و پارس را بر سر داد و من ویراسته نمودم و رفتند  
خود را بر سر ای نهادم و متوجه دره اصف شدم و در راه اصف رسیدم و زوال نمود  
و روز دیگر سوار شدم و در آن دره در آمد و در میان دره بلند می بود بقای  
خوش هوای من رفته بران بلند جای گرفته و شکریان در حوالا آن پشته نرفته  
آمدند و من کشت جمع بود و نهم و ششم چون جمع شد باز شغف شدم و راشای  
و عماراتی دست داد و از لشکر تباری خواست کردم و مرا از این سرگردان  
نجات و بهمنزار از دغا فاجعه گشته بودم و فوجی از او رنمودار شده و از  
برابر بلند می کردند و من برار شده از عقب آن فوج در آمدم تا احوال ایشان را  
معلوم گفتم و ایشان بکلی هفت سوار بودند از ایشان پرسیدم شایه یک سینه

ایشان گفتند ما کوکران امیر تیموریم و بطلب میر سرگردان و اینک ویرانیم و  
من پیشان گفتم و من هم یک از کوکران امیریم چون هست و شکار را میر سرگردان  
با میر سپاهم یار ایشان اسب خود را تاخت و رفته بسواران خبر برده را بگری  
یافته ایم و ما را با میر سپاه ایشان غنائ اسبان خود را کشیدند و حکم جفا  
من کردند و ایشان سکه فوج بودند و سردار فوج اول تغلق خواهر بر کاس بود و در  
فوج فوج امیر یوسف الدین و سردار فوج سیم توکیت بنا بر فوجی نظار ایشان  
بر من افتاد و بخود شدند و در سپاهان پیدا شده آمدند را نوزده رکاب را  
با رسیدند و من سسم از نهب فرود آمدم و یک یک را در بغل کرشمه و نهم خود  
بر سر تغلق خواهر نهادم و مکر بند خود را بسیار پر کار بود و زربافت بر کر  
امیر یوسف الدین بنم و جامه خود را بر توکیت بنا بر پوشانیدم و ایشان قوت  
کردند مرا هم رفت شد و وقت نماز رسید بجهت نماز ادا کرده و رانده  
ایم و بهر دست تفرق نمودیم و بهر ساخت طور و ادم و روز دیگر شیر بهرام و از  
خود در از من جدا شده بودند و از زمین بلند گشته و در کوه رفتند رسید  
طاعت نمود و عذر خواست و من و برادران که کویت و عذر خواست و نهم و از عذر  
مهربان کردم و از غیبت برآمد یک در ایام خروج خود کردم و من



بود چون سان لشکر خود دیدیم یکصد و سیصد سوار بودند بخود  
کردیم یک از قلاع را بدست آورده جای بودند قرار دهیم و چنین  
که اول قلعه را بجوار از جانب الیاس خود بخاک بوی غاسل و در آن قلعه  
مستحسانم و جابر و پیر تلخ و کر دانه باین عزیمت روانه قلعه الاچو شدم  
و نیز بهرام با و هر از قدیم آشنا داشت التماس کرده من رفته بخاک بوی غا  
ایستادیم و چون شیر بهرام بجای قلعه رفت مرا پیغام داد و میگوید بوی غا  
مرا دیده چون باین قلعه را الیاس بخود پیوسته پنهان کرده از در و در و در و در  
که من باین پیر تلخ را بدیده قلعه را بسیارم و در دادن قلعه بهای بود لیکن  
این قور شد از خبر تو به من و ایامه در مدتی جا گرفته قلعه را کد داشته روی  
بگریز نهاد و سر و از قوم جوانی در قلعه با و بر بودند و از قدیم در  
ما زمان من نسلاک داشته اند بمن سخن گفته و موضع دره صوف رسیدیم  
و در آن وقت امیر سرتوس بهادر بجای الیاس حجت تاخت آمده بود و خبر رسیدن  
ما شنیده با حجت سوار آمده ملازمت نمودن و بر ایت و اوده سنال ساجتم  
و ازین جا بجای که بهار را با سوار فرستادم که از آب تر نکند شسته خبر لشکر  
جست بهار و دوازده اراده ایشان خود را آگاه سازد و تم که بهار چهارده

آمد خبر رسیده لشکر حجت به لایب ترند رسیده و بقد و غارت متغیر اند  
چون این خبر بمن رسید غافل غایت بجانب او مرا معطوف داشتم  
در این دیدم در وقت در در که اقامت نایم و قبا و یاق بر سر لشکر حجت ترک را  
چون در در که رسیدیم و رسیدن این بچهره لعل آب همچون نزول نموده خبر  
من باین سوار خود رسید و به که رسیدیم ام افواج خود را بر سر من تعیین نمود  
در آن وقت خبر رسید که امیر سلیمان بر لاسر و امیر سوس و امیر جاکو بکر  
و امیر جلال الدین و امیر پنده و بر لاسر و در لشکر حجت بودند از امر حجت  
روگردان شده و به لشکر خود جدا گردیده پرتکند رسیده اند و نولان بوی غا  
که پرتکند من بختاره بودند رسیده ملازمت نمود و خبر رسیدن ایشان را  
بعضی رسانید که بهار سوار بر ملازمت مرا رسیده اند ایشان را بهر و شکی  
گرفتم و بر من گفتند شب بر لشکر حجت پیش چون باید بر و چون سوار شدم  
خبر رسید که لشکر حجت رسیده و ملکی من افواج خود را از نوک کوه در مقابل ایشان  
ایستاده شدم و آب در میان لشکر ایشان و لشکر من جاری بود در  
این دیدم که نمایانان بگرفت و کجاست گفتا بهارم و خوشتر از آن است  
باب تدبیر فروتنی و ایشان را بخود و امیر سلیمان و بر و از لشکر حجت امیر را



بودن کرم و آنچه بود کفتم قباله و لیکن امر را دیگر مخالفت در کرده جنگ  
قرار دادند و تشریف برت من هم تعلیم کشیده افواج خود را تروک کردم  
که در جنگ تن لشکر جبهه کرم این بود که با خود کفتم اگر با لشکر جبهه  
جنگ کنم چون ایشان بسیارند بها و چشم نگر لشکر من برسد در اینجا  
غیرت که پان کیر من شد و گفت چون بدو سلطنت خروج کرده لایق  
شان و مرتبه سلطنت همین است که جنگ عازم کرد و بر ما مظلوم و مضور  
نوی یا کشته گردی چون بر آن غنیمت عازم شدم و دیدم غنیمت کس نشد  
راه جنگ مطلبند و من لشکر خود را به غنیمت فوج ساختم و کرم در غنیمت  
بدو افواج غنیمت گاه را بر ایشان کشیدیم و چون نایب جلال و  
قتال بلند شد امر نمودم که افواج بر اول بجای نکلان در آمده تیر باران  
نمایند و افواج متعاد و چپ اول را امر نمودم که پیش در آیند و خود را  
بر افواج جبر افکار و بر افکار محکمت در آمده و در حمله اول و دوم فوج امیر  
ابوسعید راه امیر الای لشکر جبهه بود و بر دهم در اینجا حید را ندانند  
و شکست با عبادت پیش آمده و من خود با ایشان رو برو شدم و در  
حمله اول ایشان را نیز متفوق ساختم و تا سر لشکر جبهه از هم فرو ریخته

لایق

متفوق و پراکنده شدند و در تمام سلطنت خود کرم این بود  
که چون بر امرای لشکر جبهه تعلیم چهر خروج بدو سلطنت در توران  
زین فتنه شد غنیمت بستم و بداد و دشمنان و کرم  
استقامت سلطنت خود در این یافتیم و بر هر غزاه فرام آورده بودم  
از نقد چهر لشکر قسمت نایم و اول قتل قتل را نیز کرم و انم چون لشکر  
خود را تار واده تروک کردم و کما را آب بیچون رسیدم و از کدورت  
که رو عمو کردم و قراولان بطرف قتل فرستادم هر کس را آب بیچون  
چند روز مقام نمودم و منتظر خبر قراولان بر نمودم چون خبر رسید بای حسن  
رسید چون بهادر برادر کجک با افواج کران بر سر من تعیین کرده و قراولا  
خانرا شد و بجواب رفته بودند و از ایشان گذشته و شب بشتب آمده  
بر سر من بیچون آورد و زین در آن نزول نموده بودم و هرگز نبود  
و از طرف آب داشت چند خیمه که بر من جزیره بودند بنا بر لشکر  
جبهه رفته و مردم نیز آمده و خبر جزیره شدند و من مستعد جنگ کرم  
آمده و در آن جزیره ایستاده چون چشم غنیمت تجسید بود و جنگ مبارک  
نمودند و من نادم روز در آن جزیره ایستاد نمودم و بعد از آن از جزیره



برآمده در کنار آب الیچو قنار و نهاده است بکجه در برابر شکر حبه ششم  
تا آنکه غنیمت هر کس یافته بر جفت کرد و من از آب که نشسته در منزل ایشان  
نزول نمود و فوجی را متعاقب ایشان فرستادم  
استقامت مزاج سلطنت خود کردم این بود چون لشکر حبه را  
نگشت و ادام صلاح کار در این دیدم هر رفته ولایت بدخشان را  
سخن سازم و امور سلطنت خود را رواج دهم از کنار آب کوچ کرده در  
موضع خلم نزول نمودم و امیر حسین سپهسالار میر قرقین و همیشه ای و خا  
من بود آمده با هم ملاقات نمودیم و طوبیها دادیم و در این یافتیم  
که روانه بدخشان شوم چون بهشت رسیدیم در آن موضع اقامت نمودیم  
تا آنکه سرداران ایدر بود لداچی جمیع آمده بمن پیوستند و بهر یک صنوبر  
داوده تپ نمودم چون خبر از آنکه فوج مزبانی بدخشان رسیدند  
جنگ شدند و در این دیدم هر پسر و دختر کرده تا ایشان لشکر را  
خود را جمع سازند ایشان را در هم شکستم و اینکار کرده خود را بطایفی از ایشان  
چون خبر من رسیدن بطایفی از ایشان رسیدن این رسید از راه مهال  
در آمده ملاقات کردند من را خود را خبر شدیم و غلط نموده  
ادم

بودم اسطفت من در ولایت بدخشان رواج یافت و اکثر را سپاه بدخشان  
آمده ملاقات من بنیتا کردند که در رواج سلطنت خود کردند  
این بود که چون بدخشان با طاعت من در آمده متوجه ختلان شدم چون جنگ  
خلتان در اقدم بود لداچی و غیره با هم از بهر سکوا امیر حسین جدا شده باکو  
خود رفتند و من رفته در جولاک و ششت کولک اقامت نمودم و جاولان  
تعیین کرده رفته از لشکر حبه و ابلیس خواهر خبر آوردند جاسوسان بود از  
ده روز خبر آوردند که امر از حبه اول ایشان کوچ تیمور پیکار است و تیم  
ایشان تیمور نوکیان است و ساریق بهادر و شکونم و تغلق خواهر برادر  
جاسوسیک با است هزار هزار از موضع خلا تا پاس سیکین نزول نموده  
و این نزد من فرستادند و احوال مرا و لشکر مرا بنحی طر آورند من لشکر خود را  
تو باره بنظر ایچی در آوردم و ایچی را رخصت دادم و خود را  
در این یافتیم و متعاقب ایچی روان شوم لیکن شکر خود را بنحو متفق ندیم  
و در متفق و خاتن شکر خود چنین دیدم که بر بعضی مرد است بنام  
و به بعضی را اکتهم و در مهال و لایقه سارنم و جمعی را به خنوق و قول و نهاده  
تس و هم در این حال خبر رسید و تغلق سارن و زوکیخ و زوکرانی





۱۴۵  
۱۲۵

بودن شتر در اردو بر سر من آوردند چون این خبر با من مکتوب رسید  
نفره حاضر ایشان پشتر شد و اندیش ناک گشتند لیکن امیر جاگو و ایکو تیمور  
امیر سیلان و امیر جلال الدین را بآنچه یافتم در باب اتفاق  
لشکر خود کردم این بگویم امیر جاگو و ایکو تیمور و امیر سیلان و امیر جلال الدین  
بجوت طلب شتر خواستم ایشان را بگویم متفق سازم چون بایشان خدمت کردم  
سخن بایشان این بود در این زمانه شتر و اسب ختم تا بر غنیمت شتر را منع شدند  
و طایفه در مقام با اتفاق بودند یک یک بجوت طلب شتر جدا جدا که صحبت  
داشتند آنها را در عرض و طایع بودند با مال و غنیمت شتر و کر و هر را که نظر بر جاه و مقصود  
و مملکت داشتند آنچه از ملک و ولایت منحوس شده بود بدیشان نامزد  
و همه را در میان امید و بیم نگاه داشتیم و از برای هر یک کوچه تعیین کردم و بر  
سپاه را بخرق و لقمه میدادیم و بشتر میزدیم و با ناک و دشت و ده رود ایشان را  
فریفته خود را ختم و خدمات ایشان را یک به یک باز نمودیم و شتر را که میدادیم تا آنکه  
موافق و منافی بیکدیگر متفق گشتند و عهد شد که با هم دوست و جان سپاری  
بفرمایند و راضی شوند چون خاطر امیر جلال الدین مستعد جنگ با این خلیفه  
شدم و در دفع ایشان و روشن جنگ چنین کردم در پیش دینی